

Godine 1985. za vrijeme studijskog boravka na Sveučilištu Ludwig Maximilian u Münchenu kupila sam prvu knjigu o kontrolingu. Za vrijeme toga studijskog boravka, a i kasnijih na sveučilištima u Beču, Zürichu i Klagenfurtu susretala sam se s bogatstvom literature, edukacijskim programima i praktičnim rješenjima kontrolinga.

Kontroling je uveden i na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Školske godine 1993/94. počela sam s predavanjima i seminarima za studente četvrte godine studija. Od tada do danas predavanja o Kontrolingu odslušalo je više od tisuću studenata. Pitanje studijske literature na hrvatskom jeziku postavljalo se sve češće. Trebalo je napisati udžbenik.

U našim je poduzećima sve veće zanimanje za kontroling: oblikuju se odjeli za kontroling, održavaju seminari, otvaraju se radna mjesta i traže suradnici za to područje. Stručnjaci iz prakse često postavljaju vrlo konkretna pitanja o uvođenju i sadržaju kontrolinga. Trebalo je napisati knjigu i za njih.

Ova je knjiga pokušaj zadovoljavanja potreba studenata i praktičara. U njoj se ne poučava kako kontrolirati poslovanje, kako pokriti gubitke, živjeti s nelikvidnošću. Ona govori o tome kako razmišljati i djelovati da do gubitaka i nelikvidnosti ne dođe, kako graditi vitalno poduzeće, sposobno i spremno da i u trenutačnom neuspjehu vidi barem dvije nove mogućnosti uspjeha.

Zahvalnost za znanje koje ovom knjigom darujem javnosti dugujem mnogim ljudima i situacijama. Studijski boravci na stranim sveučilištima omogućavali su mi produbljivanje znanja iz ovog područja. Kolegice i kolege s Osječkog ekonomskog fakulteta, Varaždinskog fakulteta organizacije i informatike te s Mariborskog poslovno-ekonomskog fakulteta podržavali su me u trenucima kada bih posustala. Najveći poticaj dolazio je svakako od mojih studenata, koji su, kao i svi mladi ljudi, pokazali izuzetno zanimanje i znatiželju za to novo područje. Posebnu zahvalnost dugujem izdavaču i njegovoj urednici mr. sc. Blaženki Vuk za redovito postavljanje pitanja "Radite li na knjizi?" Osobito zahvaljujem recenzentima prof. dr. Vilimu Ferišaku, prof. dr. Maji Lamza Maronić, prof. dr. Peri Sikavici te prof. dr. Miroslavu Žugaju na konstruktivnim savjetima i sugestijama.

Ovu knjigu posvećujem svima koji misle sa srcem, prije svega svojim Tini i Borisu.